

Moderata seniorrådets höstträff 2008

Detta är den bästa av de fyra "träffarna" som jag deltagit i i moderata Seniorrådets regi. Den hölls den 21 november 2008 på Kockums fritid med ett 50-tal deltagare. Det var i högsta grad ett regionalt möte med tjugo av Skånes kommuner representerade. Från Trelleborg deltog Helny Feustel, Bo Evanth, Ove Carlsson och jag själv Bertil Tomelius.

Riksdagsman Mats G. Nilsson var den förste talaren och han visade på ett mycket pedagogiskt sätt hur det nya pensionssystemets, som skapades 2003, bakgrund och funktioner.

Först ville han framhålla att sedan slutet av 1950-talet har Sverige valt att inte fondera pengarna som senare ska komma pensionärerna tillgodo. Det är i stället så att de arbetande generationerna skapar medel för dagens pensionärer. Det finns dock en "buffertfond" som svarar för 13 % av pensionerna. Den är främst till för att utjämna demografiska skillnader. Som när de äldre är många i förhållande till de i arbetsför ålder.

Men pensionerna kommer främst från den så kallade avgiftstillgången, det vill säga dagens skattebetalare betalar dagens pensionärer. Och gör själva anspråk på kommande skatteintäkter.

Pensionsåldern måste höjas av rent matematiska skäl. För några decennier sedan var pensionsåldern 67 år, då var genomsnittsåldern 76 år. Nu är den 65 år mot 80 år. Då betalades pension ur i 9 år, nu 15 år. Dessutom blir pensionärerna allt fler.

Mats G. Nilsson förklarade också de så kallade 1,6 procenten. Om löneutvecklingen är 4 %, så ökar pensionerna bara med 2,4 %. Orsaken är att pensionerna är "för höga" från början och det får pensionären sedan betala för livet ut. Avsikten med "för hög" pension från början är att minska gapet mellan den sista lönen och den första pensionen.

En viktig punkt är att allianspartierna tillsammans med socialdemokraterna står bakom överenskommelsen, det vill säga nästan 90 % av riksdagen, vilket betyder att den är stabil även på lång sikt. En annan är att den är autonom, den beror inte på riksdagsbeslut.

Dagens pensionssystem är starkt kopplat till den ekonomiska utvecklingen vilket sätter press på landets regering att föra en tillväxtvänlig politik.

Sedan valet 2006 är Anja Sonesson moderaternas kommunalråd i Malmö. Hon berättade om dråpliga situationer mellan henne och Ilmar Reepalu men framför allt visade hon upp en energi och en entusiasm som smittade av sig på publiken.

Med Anja som ledare för oppositionen i Malmö var det slut på den samarbetspolitik som inleddes efter den borgerliga regeringens fall 1994.

Hon har som måtto "bäst förberedd vinner" inför alla förhandlingar. Det är den lokala politiken som är viktigast, malmöborna måste känna att moderaterna i Malmö står på deras sida. Ibland till och med mot alliansregeringen i Stockholm! De politiska budskapen ska vara tydliga. Som "flyktstopp till Malmö", "inga bidrag om man flyttar till Malmö från sin ankomstkommun" och att alltid betona det personliga ansvaret för sina handlingars konsekvenser. Hon framhåller gärna Ann Heberlein och hennes bok "Inget är mitt fel", om en svensk massflykt från ansvar.

Nu är Ilmar Reepalu trött efter många år i politiken, han har fyllt 65 år och det är tid för en 30 år yngre kvinnlig förmåga att ta över med en moderat och borgerlig politik.

Samma outtröttliga energi visade Pia Kinhult från Ängelholm, regionråd och ordförande i regionala tillväxtnämnden upp med gester, mimik och rörelser, då hon tillsammans med ett annat regionråd, Catharina Blixen-Finecke berättade om sina respektive områden. Blixen-Fineckes område är vårdproduktionsberedningen. Pia Kinhult som har hand om den regionala utvecklingen var nästan omöjligt att stoppa i sin iver att få med allt hon tycker är så viktigt för Region Skåne, den demografiska utvecklingen som är ovanligt positiv i Skåne med inflyttning och befolkningsökning. Man måste lösa uppgifter som hur man behåller arbetskraften kvar i Skåne då konjunkturen vänder – Danmark har arbetskraftsbrist – och man måste komma tillrätta med utanförskapet. Tre hamnstäder, Malmö, Landskrona och Helsingborg har alla områden som präglas av nästan 100 % arbetslöshet och stor kriminalitet. Invandrarna måste få jobb och integreras. Ett annat kärt ämne för Pia är att den naturvetenskapliga utbildningen måste öka och att även humanisterna, som hon själv, måste skaffa sig också grunderna så att de kan följa med i utvecklingen.

Avslutningsvis pratade Lars-Ingvar Ljungman som är förbundsordförande och som enligt honom själv har Sveriges roligaste jobb som kommunstyrelsens ordförande i Vellinge, om förändringarna i Skånetrafiken. I januari sker en revolution, då får SJ för första gången konkurrens på sina linjer. Då har Skånetrafiken fått alliansregeringens tillåtelse att trafikera sträckorna Malmö-Göteborg, Malmö-Växjö och Malmö-Karlskrona.

Heder åt Seniorrådets Malmörepresentanter som fått ihop ett så intressant program. Nästa gång, strax innan påsk, ses vi i Båstad.

Före programmets inledning ägde val av Seniorrådets presidium rum. Detta ska ske vartannat år och under ordförandeskap av partiombudsmannen Daniel Runemalm, valde mötet att gå på valberedningens ordförande Sven Lönnströms förslag att till ordförande välja Käthe Berggren, Malmö, till vice ordförande Sven Borgvald, Helsingborg och till 2:e vice ordförande Inga Dahlberg från Kristianstad. Omval för samtliga. Ordföranden är automatiskt medlem av moderata förbundsrådet i Skåne. Hennes närmaste uppgift är att delta i moderaternas framtidskonvent den 28-29 november i Sollentuna.

Daniel Runemalm gav också en kort sammanfattning av arbetet inför EU-valet nästa år. De sakfrågor partiet ska satsa på är:

- Den organiserade brottsligheten
- Miljön
- Arbetslinjen.

Men den allra viktigaste satsningen är en mobiliseringskampanj. Fler moderater måste gå till valstugorna och rösta. Det är viktigt att visa upp ett starkt parti inför riksdagsvalet 2010. Så gå och rösta den 7 juni i EU-valet!